

Тамара Полонська
Tamara Polonska

ОСОБЛИВОСТІ КОНТРОЛЮ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ З ІНОЗЕМНИХ МОВ НА ЗАСАДАХ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ

FEATURES OF CHECKING PRIMARY SCHOOL STUDENT PROGRESS IN FOREIGN LANGUAGES ACCORDING TO THE COMPETENCE- BASED APPROACH

У статті розглянуто основні особливості контролю навчальних досягнень учнів початкової школи з іноземних мов у контексті компетентнісного підходу та вимог Нової української школи. Зокрема, визначено зміст і завдання контролю; проаналізовано його функції, види, форми, об'єкти; подано зразки вправ і завдань для перевірки знань, умінь і навичок учнів з іноземної мови.

Ключові слова: компетентнісний підхід, контроль, навчальні досягнення, іноземні мови, учні початкової школи.

Однією з актуальних проблем сучасної педагогічної теорії та практики є пошук нових підходів до контролю результатів навчально-пізнавальної діяльності учнів на засадах компетентнісного підходу. Компетентнісний підхід, один з основних елементів Нової української школи, неможливо впровадити без внесення адекватних змін до оцінювання та вимірювання знань учнів. Правильно організований контроль дозволяє встановити рівень і якість засвоєння знань, здійснити їх корекцію в разі потреби, оцінити процес і результати навчально-пізнавальної діяльності учнів та визначити шляхи її вдосконалення. Запровадження в початковій школі об'єктивного оцінювання навчальних досягнень учнів відповідно до вимог Нової української школи потребує оновлених підходів до їх контролю.

За допомогою контролю встановлюється взаємозв'язок між запланованими і досягнутими рівнями володіння іноземною мовою відповідно до програмових вимог, оцінюються навчальні й особисті досягнення учнів, виявляються прогалини в їхніх знаннях і вміннях, перевіряється ефективність тих чи інших методів навчання тощо. Навчання не може бути повноцінним без регулярної та об'єктивної інформації про те, як учні оволодівають матеріалом, і як вони застосовують отримані знання для виконання практичних завдань.

Актуальність проблеми контролю пов'язана як із впровадженням компетентнісного підходу в освітній процес, так і з досягненнями останнім часом певних успіхів у реалізації практичної ролі навчання іноземної мови у школі, завдяки чому розширилася сфера застосування контролю, зросли його можливості позитивного впливу на навчальний процес, виникли умови для раціоналізації самого контролю як складника цього процесу. Контроль знань, умінь і навичок учнів є одним із найважливіших елементів навчального процесу. Від правильної його організації багато в чому залежить ефективність управління навчальним процесом. Він потрібен учителю для того, щоб мати точне уявлення про те, наскільки учні просунулися у виконанні програми, як засвоїли мовний матеріал, як оволоділи вміннями усного мовлення, читання, письма. Правильно організований контроль об'єктивно фіксує результати навчально-пізнавальної діяльності школярів на кожному етапі, що в свою чергу допомагає вчителю виявити успіхи і невдачі кожного учня, дає йому можливість правильно планувати педагогічний процес, краще й ефективніше готуватися до уроків.

Проблему контролю навчальних досягнень учнів з іноземних мов вивчали як вітчизняні, так і зарубіжні дослідники, серед яких: Б. Беляєв, І. Бім, Н. Гальскова, В. Коккота, О. Миролюбів, Р. Мільруд, О. Коломінова, С. Ніколаєва, Ю. Пассов, О. Петрашук, О. Петренко, Й. Рапопорт, Г. Рогова, В. Сафонова, О. Соловова, О. Українська, С. Фоломкина, М. Buckby, J. Carroll, J. Clark, A. Harrison, S. Thornbury та ін. Проте наявні дослідження лише частково вирішують окремі питання контролю, зокрема: вимоги до визначення рівня сформованості мовленнєвих навичок і вмінь; розроблення змісту і способів контролю володіння іноземною мовою в різних типах закладів освіти; взаємодія і взаємозв'язок процесів навчання і контролю; технологія створення тестових форм контролю окремих видів мовленнєвої діяльності тощо. Варто зазначити, що контроль рівня сформованості іншомовної комунікативної компетентності та її складників належить до числа найменш досліджених питань у методиці навчання іноземних мов у закладах загальної середньої освіти. Окрім того, ми не знайшли жодної публікації щодо контролю результатів навчально-пізнавальної діяльності учнів початкової школи з іноземних мов відповідно до вимог Нової української школи.

Зважаючи на зазначене вище, метою статті є виявлення й характеристика сучасних підходів до контролю навчальних досягнень учнів молодшого шкільного віку з іноземних мов у контексті компетентнісного підходу.

Реалізація компетентнісного підходу в навчанні учнів початкової школи передбачає не лише оновлення змісту іншомовної освіти, добір ефективних методів, прийомів і засобів навчання, але й обов'язкове прогнозування результативного складника змісту, що вимагає адекватних змін у системі контролю й оцінювання навчальних досягнень [4]. Контроль є невід'ємним структурним компонентом системи навчання іноземних мов у початковій школі, одним із важливих засобів мотивації та стимулювання навчально-пізнавальної діяльності учнів і важливим інструментом професійної діяльності вчителя.

Здійснення контролю забезпечує своєчасне корегування навчального процесу з метою приведення його до рівня, заданого навчальною програмою і стандартом, які окреслюють очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів. Зокрема, новий Державний стандарт початкової освіти передбачає всебічний розвиток дитини, її талантів, здібностей, компетентностей і наскрізних умінь відповідно до вікових та індивідуальних психофізіологічних особливостей і потреб, формування цінностей, розвиток самостійності, творчості та допитливості [3]. Відповідно, змінюються і вимоги до контролю навчання учнів 1-4 класів. Контроль спрямовується на пошук ефективних шляхів поступу кожного здобувача в навчанні, а визначення його особистих результатів не передбачає порівняння з досягненнями інших учнів.

Поняття “контроль” у методиці навчання іноземних мов розглядається як “процес письмових завдань і формування на цій основі оцінки за пройдений розділ програми, курсу” [1, с. 112].

Більш емним і конкретним, на нашу думку, є визначення С. Шатілова, де контроль у навчанні іноземних мов – це “виявлення рівня сформованості мовленнєвих навичок і вмінь, визначення характеру протікання цього процесу, діагностика труднощів, яких зазнають учні, та перевірка ефективності прийомів і способів навчання, що використовуються” [9, с. 147].

Тривалий час основною метою контролю було визначення рівня володіння учнями системою мови. Сучасна мета навчання іноземної мови в початковій школі полягає у формуванні в учнів іншомовної комунікативної компетентності, що посприяло формулюванню провідної мети контролю – визначення рівнів володіння складниками предметної компетентності: лінгвістичною, мовленнєвою, соціолінгвістичною; виявлення прогалин у знаннях, уміннях і навичках учнів для внесення необхідних коректив у процес навчання для вдосконалення його змісту, методів, засобів і форм організації.

Контроль знань, умінь і навичок учнів є багатофункціональним компонентом навчального процесу. Основними функціями контролю навчальних досягнень учнів є: мотиваційна, діагностувальна, коригувальна, прогностична, навчально-перевірвальна, розвивальна, виховна [5].

Мотиваційна функція сприяє формуванню мотивів навчання, усвідомленню значущості й необхідності певних знань, умінь і навичок.

Діагностувальна функція спрямована на визначення рівня знань, умінь і навичок учнів, своєчасне виявлення прогалин і помилок у їхніх знаннях і вміннях відповідно до поставлених цілей, з'ясування причин їх виникнення та коригування навчально-пізнавальної діяльності учнів і способів управління нею.

Коригувальна функція дає змогу вчителю на підставі результатів контролю й оцінювання досягнень учнів вносити корективи в хід навчального процесу. Варто зауважити, що в процесі контролю здійснюється "коригування", а не „доучування”.

Прогностична функція реалізується через зіставлення результатів навчальної діяльності учнів із наміченими цілями з метою прогнозування шляхів підвищення ефективності роботи вчителя і пізнавальної діяльності учнів, а також засобів удосконалення результатів навчальних досягнень окремих учнів.

Навчально-перевірвальна функція полягає насамперед у поліпшенні якості знань і вмінь учнів молодшого шкільного віку та передбачає таку організацію контролю, при якій його проведення сприятиме вдосконаленню підготовки школярів, буде корисним як для окремого учня, так і для всього класу. Ця функція забезпечується системою контрольних вправ і завдань, що синтезують раніше засвоєний матеріал. Усне або письмове виконання завдань, які підлягають перевірці, сприяє їх осмисленню, усвідомленню й закріпленню, застосуванню за зразком/аналогією та в нових ситуаціях.

Розвивальна функція вимагає такої організації контролю, щоб він сприяв не лише розширенню й поглибленню знань і вмінь учнів, а й розвитку їхніх пізнавальних можливостей, умінь аналізувати, синтезувати, порівнювати, узагальнювати. У процесі контролю розвиваються мислення, пам'ять, увага, мовлення учнів.

Виховна функція полягає в тому, що об'єктивно і методично правильно організований контроль розкриває невикористані резерви та можливості учня/учениці, стимулює його/її до систематичної наполегливої праці, зумовлює формування важливих якостей особистості: організованості, дисциплінованості, відповідальності, сумлінності, працьовитості, наполегливості, здатності до подолання труднощів, самостійності.

Зазначені вище функції доцільно доповнити, на наш погляд, ще однією важливою функцією – *зворотного зв'язку*, котра реалізується в напрямі вчителя й учня. Інформація про успішність учнів дає можливість вчителю внести необхідні корективи до вибору прийомів, способів і методів навчання, добору вправ і завдань та визначення тривалості їх виконання. У свою чергу, учень/учениця має змогу оцінити власні досягнення, з'ясувати, які знання засвоєні ним/нею міцно, а які потребують повторення, поглиблення, і відповідно спланувати свою подальшу навчальну діяльність.

Контроль є ефективним, якщо він здійснюється систематично. Систематичність контролю на уроках іноземної мови в початкових класах реалізується в таких його видах: поточний, тематичний, семестровий, річний, підсумковий.

Поточний контроль, який є основною ланкою в системі контролю в закладах загальної середньої освіти, здійснюється систематично у процесі вивчення конкретної теми для визначення рівня сформованості окремої навички або вміння, якості засвоєння певної порції навчального матеріалу. Завдання, вправи, питання і тести спрямовуються на закріплення вивченого матеріалу й повторення пройденого, тому індивідуальні форми роботи доцільно поєднувати із груповими. Це можуть бути завдання і вправи різного рівня складності, що дають можливість як вчителю, так і учням визначати рівень сформованості мовних навичок і мовленнєвих умінь. Перевагу слід надавати завданням, які вимагають від учнів творчого мислення та використання раніше набутого досвіду. Наприклад: *Порівняйте..., Висловіть своє ставлення до..., Доведіть, що..., Сформулюйте свою думку щодо..., Доповніть висловлення...,*

Наведіть аргументи щодо..., Підтвердіть/Заперечте твердження, Уявіть, що..., і розкажіть/напишіть... тощо.

На думку В. Редька, такі завдання передбачають отримання вчителем комплексного уявлення про рівень навчальних досягнень учнів як у межах вивчення певного матеріалу, так і про загальний рівень сформованості іншомовної комунікативної компетентності щодо якості володіння школярами мовним, мовленнєвим, соціокультурним матеріалом і загально-навчальними стратегіями його використання в усному і писемному спілкуванні [7].

Тематичний/рубіжний контроль проводиться в кінці чверті, року після завершення роботи над темою або тематичним циклом і має на меті виявити рівень засвоєння учнями обов'язкових знань із теми/циклу. Це можуть бути, наприклад, вправи, спрямовані на контроль розвитку фонематичного слуху учнів, зокрема на ідентифікацію звуків. Учні повинні прослухати та ідентифікувати звуки за допомогою відповідних значків або кольорових карток.

Семестровий контроль здійснюється двічі на рік із метою перевірки рівня засвоєння навчального матеріалу в обсязі навчальних тем, розділів семестру й підтвердження результатів поточних балів, отриманих учнями раніше. Завдання для проведення семестрового контролю складаються на основі програми, охоплюють найбільш актуальні розділи й теми вивченого матеріалу, ураховують рівень навченості учнів, що дозволяє реалізувати диференційований підхід до навчання. Цей контроль проводиться за чотирма видами мовленнєвої діяльності (аудіювання, говоріння, читання, письмо).

Річний/підсумковий контроль реалізується на основі семестрових оцінок, а також з урахуванням динаміки рівня навчальних досягнень учня/учениці. Наприклад, можна використати групу вправ на впізнання і порівняння орфограм: перепишіть слова, згрупувавши їх за орфограмою: name, cook, plate, look, cake, spoon, lake, book. Якщо навчальний матеріал поділено на модулі (відносно завершені й самостійні одиниці, частини навчального предмета), то мова може йти про *модульний контроль*.

За *формою організації* навчально-пізнавальної діяльності учнів контроль може бути: 1) *індивідуальним* (учитель контролює кожного учня безпосередньо). Наприклад, прочитай слова *по літерах* і полічи, скільки у слові літер і звуків: doll, child, pencil, teacher; 2) *парним/груповим* (учитель контролює двох учнів або групу). Найчастіше такий контроль здійснюється у вигляді тестів, але для різних класів варіюється кількість варіантів відповідей: для учнів першого циклу (1-2 класи) достатньо 2-3 варіанти, а для другого циклу (3-4 класи) можна до 5-6; учні другого циклу можуть також ставити "+" і "-".

За *характером оформлення або способом* контроль буває: *усним* (бесіда, розповідь учня, читання тексту); *письмовим* (диктант, переклад, тест, самостійна і контрольна роботи); *практичним* (проектна робота, мовне портфоліо, робота з картками, заповнення таблиць тощо).

Вибір тієї чи іншої форми залежить від об'єкта перевірки і виду контролю. Так, фронтальна форма контролю дозволяє за невеликий проміжок часу перевірити велику кількість учнів, тому ця форма є характерною для проміжного контролю, а в разі перевірки іншомовної компетентності в письмовій формі, її цілком можна застосувати і при підсумковому контролі. На відміну від фронтальної форми індивідуальний контроль передбачає великі затрати навчального часу, тому він застосовується переважно після закінчення курсу навчання в базовій школі, коли потрібно досить точно виявити рівень володіння учнем іншомовною комунікативною компетентністю та достатньо об'єктивно оцінити цей рівень у вигляді тієї чи іншої екзаменаційної оцінки. Що стосується групової і парної форм контролю, то, на думку учених-методистів, вони використовуються у шкільній практиці недостатньо, хоч є продуктивними в контролі усних мовленнєвих умінь у процесі підсумкової та поточної перевірок [2, с. 38].

Утім, кожна форма контролю має свої переваги і недоліки, свої можливості й обмеження. Досвідчений учитель іноземної мови має використовувати поєднання різних форм контролю. Вибір їх залежить від конкретних умов навчання та об'єктів контролю.

Об'єктами контролю у процесі навчання в початковій школі є складники предметних компетентностей: знання про предмети і явища навколишнього світу, взаємозв'язки та відношення між ними; уміння й навички застосовувати засвоєні знання; досвід творчої діяльності; ціннісні ставлення [6].

У процесі визначення об'єктів контролю на уроках іноземної мови в початковій школі ми виходили насамперед з позицій реалізації компетентнісного підходу та його спрямованості на формування предметних і ключових компетентностей. Зважаючи на нові вимоги до обов'язкових результатів навчально-пізнавальної діяльності та компетентностей здобувачів освіти, викладені в Державному стандарті початкової освіти та новій програмі з іноземних мов, нами було враховано деякі зміни в переліку та назві компонентів іншомовної комунікативної компетентності, що вплинуло на визначення об'єктів контролю.

Отже, об'єктами контролю відповідно до цілей навчання іноземних мов у початковій школі виступають складники іншомовної комунікативної компетентності: мовленнєва, лінгвістична і соціолінгвістична. Провідним об'єктом контролю є мовленнєві вміння, тобто вміння оперувати мовними засобами. Що стосується контролю навичок виконання дій та операцій з мовним матеріалом при комунікативному навчанні, то він має бути спрямований не стільки на перевірку знань лексичних одиниць та вмінь утворювати з їх допомогою граматичні форми, скільки на вміння виконувати дії з ними при оформленні своїх думок і розумінні інших людей, які розмовляють мовою, що вивчається.

Об'єктами контролю в межах мовленнєвої компетентності (аудіювання, говоріння, читання, письмо) є відповідні мовленнєві знання й уміння, здатність і готовність до оволодіння іноземною мовою; лінгвістичної/мовної (лексичної, граматичної, фонологічної) – відповідні мовні знання й уміння; соціолінгвістичної – відповідні знання й уміння користуватися у процесі спілкування мовленнєвими реаліями (зразками), особливими правилами мовленнєвої поведінки, характерними для країни, мова якої вивчається.

Об'єктом контролю сприймання на слух (аудіювання) є рівень сформованості вмінь сприймати на слух тексти різного характеру, які побудовані на вивченому мовному матеріалі. У процесі контролю перевіряються вміння учнів розуміти на слух монологічне й діалогічне мовлення соціально-побутової та культурної тематики; уміння володіти мовним і мовленнєвим матеріалом, що дає їм можливість адекватно сприймати та інтерпретувати чуже мовлення.

Об'єктом контролю усної взаємодії та усного продукування (говоріння) є рівень сформованості вмінь, необхідних учням для усного діалогічного й монологічного мовлення. У процесі контролю перевіряються вміння учнів вести, складати, розігрувати діалог; будувати усний переказ/твір; користуватися вербальними і невербальними засобами мовленнєвої взаємодії.

Об'єктом контролю зорового сприймання (читання) є рівень сформованості вмінь, необхідних учням для ознайомлювального, вивчального і пошукового читання текстів різного жанру, здебільшого автентичних за змістом. У процесі контролю перевіряються вміння учнів читати і розуміти зміст прочитаного; повно й точно розуміти як основну, так і додаткову інформацію, що міститься в тексті; володіння мовним і мовленнєвим матеріалом, необхідним для розуміння тексту.

Об'єктом контролю писемної взаємодії та писемного продукування (письма) є рівень сформованості вмінь, необхідних учням для фіксації в письмовій формі отриманої інформації та для передачі власної. У процесі контролю перевіряються вміння учнів передати зміст прочитаного або прослуханого тексту; уміння будувати письмовий монологічний текст на запропоновану тему.

Об'єктом контролю онлайн взаємодії є рівень сформованості вмінь, необхідних учням для встановлення базового соціального контакту онлайн і розміщення простих вітань і тверджень. У процесі контролю перевіряються вміння учнів писати прості повідомлення та онлайн листи; здійснювати прості онлайн покупки і робити заявки під наглядом дорослих.

Таким чином, учень має оволодіти певним рівнем іншомовної комунікативної компетентності в межах засвоєного мовного й мовленнєвого матеріалу. Тематика ситуативного спілкування та обсяг цього матеріалу, а також тривалість висловлювань, обсяг і змістова характеристика текстів для читання й аудіювання, зміст лексичного, граматичного і фонологічного мінімуму, що має бути засвоєний, визначаються навчальною програмою з предмета “іноземна мова” для початкової школи [8].

Компетентнісний підхід до контролю й оцінювання рівня сформованості в учнів молодшого шкільного віку видів мовленнєвої діяльності передбачає, що завдання для їх перевірки повинні мати практичне спрямування, тобто бути наближеними до умов реальних життєвих ситуацій. Крім цього, завдання мають відповідати віковим особливостям учнів і рівневі щодо їхньої підготовки.

Для перевірки навчальних досягнень учнів доцільно застосовувати *вправи і завдання* різних когнітивних рівнів: на відтворення знань, на розуміння, на застосування в стандартних і змінених навчальних ситуаціях, на вміння висловлювати власні судження/ставлення тощо. Завдання добираються і впорядковуються залежно від призначення перевірки видів мовленнєвої діяльності (аудіювання, читання, говоріння, письмо). Прикладами таких завдань можуть бути: *Послухайте і правильно розфарбуйте малюнок. Послухайте і оберіть правильну відповідь. Послухайте і напишіть правильний номер. Послухайте і намалюйте відповідний малюнок. Озвучте буквосполучення/слова. Вставте пропущені літери/слова і прочитайте слова/речення. Із поданих літер складіть імена дітей/клички тварин. Прочитайте і підберіть (слово, речення), що відповідає тексту. Прочитайте і намалюйте відповідний малюнок. Прочитайте і перекладіть речення. Прочитайте і підберіть речення, яке відповідає змісту малюнка. Прочитайте українські вирази і назвіть їх англійські/німецькі/іспанські еквіваленти. Складіть речення і прочитайте їх однокласникам. Розгляньте карту України і прочитайте назви міст/річок/гір. Напишіть повідомлення/листівку/листа за зразком. Прочитайте запитання і напишіть відповіді. Подивіться на малюнок, знайдіть і назвіть відмінності/подібності. Розкажіть, про що йдеться на цих малюнках. Знайдіть необхідну інформацію. Доповніть діалоги і поспілкуйтеся тощо.*

Останнім часом однією з найбільш ефективних і перспективних форм контролю навчальних досягнень учнів є тест/тестування. Як уважають окремі дослідники, тестування може забезпечити успішну реалізацію мети і всіх функцій контролю у процесі навчання іноземної мови, а також задовольнити вимоги, що висуваються до якості контролю. Але проблема використання тестів у початковій школі є досить спірною, тому потребує нашого глибшого вивчення й висвітлення в іншій публікації.

Таким чином, реформування вітчизняної освіти відповідно до вимог Нової української школи, яке розпочалося з початкової ланки, передбачає переорієнтування з традиційного предметного навчання на компетентнісний підхід, який окреслює спрямованість освітнього процесу на формування і розвиток ключових компетентностей особистості. Реалізація компетентнісного підходу потребує не лише оновлення змісту навчання та навчально-методичного забезпечення, а також модернізації контролю й оцінювання навчальних досягнень учнів.

Перспективу наших подальших розвідок ми вбачаємо в дослідженні тестового контролю на уроках іноземної мови в початковій школі відповідно до нормативних документів Нової української школи.

Список використаних джерел

1. Азимов Э.Г., Щукин А.Н. Новый словарь методических терминов и понятий (теория и практика обучения языкам). М. : Изд-во ИКАР, 2009. 448 с.
2. Вопросы контроля обученности учащихся иностранному языку : метод. пособие / Под ред. А. А. Миролюбова. Обнинск : Титул, 2001. 80 с.

3. Державний стандарт початкової освіти / Постанова Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2018 року № 87 // Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/87-2018-%D0%BF>
4. Нова українська школа: poradnik dla vchytela / Під заг. ред. Бібік Н.М., Київ : ТОВ "Видавничий дім "Плеяди", 2017. 206 с.
5. Об'єкти, функції і види контролю і оцінювання навчальних досягнень учнів початкових класів / Наказ МОН України від 20.08.2008 № 755 // Режим доступу : http://osvita.ua/legislation/Ser_osv/805/
6. Про орієнтовні вимоги до контролю та оцінювання навчальних досягнень учнів початкової школи / Наказ МОН України від 19.08.2016 № 1009 // Режим доступу : <http://old.mon.gov.ua/img/zstored/files/1-2-08-%D1%96.pdf>
7. Редько В. Г. Зміст підручника як засіб діагностики розвитку іншомовної особистості школяра // Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. 2013. Вип. 6. С. 172-179.
8. Типова освітня програма для закладів загальної середньої освіти : Іншомовна галузь. Іноземна мова (розроблена під керівництвом О.Я. Савченко) / Наказ МОН України від 21.03.2018 № 268 // Режим доступу : <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalniprogrami/navchalni-programi-dlya-pochatkovoyi-shkoli>
9. Шатилов С. Ф. Методика обучения немецкому языку в средней школе: учебное пособие для студентов пед. институтов. Москва : Просвещение, 1986. 223 с.

One of the topical problems of modern pedagogical theory and practice is the search for new approaches to checking the outcomes of educational and cognitive activity of school students in the context of the competence-based approach. It is impossible to implement into school practice the competence-based approach, one of the main elements of the New Ukrainian school, without making adequate changes to the assessment and measurement of students' knowledge. Properly organized checking allows setting the level and quality of learning, carry out their correction, if necessary, assess the process and outcomes of student learning and cognitive activity, and determine ways to improve it. Introducing in primary school an objective assessment of student academic achievement in accordance with the requirements of the New Ukrainian school requires updated approaches to their control. In this regard, the author of the article identified and characterized modern approaches to checking the learning outcomes of primary school students in foreign languages in the context of a competence-based approach; defined and characterized the main functions, forms and types of checking primary school student learning outcomes.

Taking into account the requirements of new regulations on education, the author identified the objects of checking foreign communication competence and its components: speech, linguistic and sociolinguistic competences. The objects of checking speech and linguistic competences are corresponding speech know and skills, ability and readiness to learn a foreign language. The objects of checking sociolinguistic competence are corresponding knowledge and ability to use speech realities (samples) in the process of communication, special rules of speech behaviour, which are typical for the country of study.

The author sees the prospect of her further research in the study of test control on the lessons of a foreign language in primary school in accordance with the requirements of the New Ukrainian school.

Key words: *competence-based approach, checking, learning outcomes, foreign languages, primary school students.*